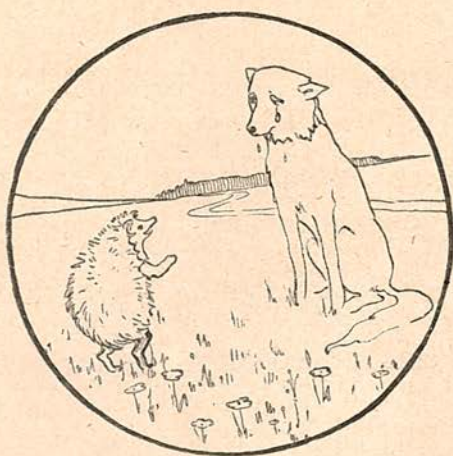




Глупавиятъ Вълчо.

— Слушай, братко Ежко,
Бѣжко, Таралежко,
Много ми се плаче,
Много ми е тежко.
Знаешъ ли, въ сърдце ми
Има люта рана,
Ахъ, отъ вчера сутринъ
Овдовѣ Лисена.
Никой ѝ не вѣрва,
Ала питай мене,
Въ курника на попа
Отъ нощеска стене.

— Вѣрвамъ, Вълчо, вѣрвамъ,
Тичай, помогни ѝ.
Жито да сварите
Въ сребърни тепсии.
Тамъ ви чака попътъ
Да ви почаложи,
За кожухъ му трѣбватъ
Твойтѣ топли кожи.
Слушай, братко Вълчо.
Може да е грѣшно,
Тебе ти е тѣжно,
Мене ми е смѣшно.

И. Стубель.